

رابطه نماز با تواضع / نماز وسیله دوری از تکبر است

نماز روح تواضع و کوچکی در برابر خدا را در انسان زنده و تقویت می کند و عظمت الهی را در جای جای قلب انسان برقرار می سازد و

نماز روح تواضع و کوچکی در برابر خدا را در انسان زنده و تقویت می کند و عظمت الهی را در جای جای قلب انسان برقرار می سازد و هرگونه کبر و نخوت را که زشت ترین صفت حیوانی است، از صفحه انسان می زداید. به گزارش خبرگزاری مهر، تواضع یکی از ویژگی ها و خصوصیات نمازگزار است. انسان، تواضع را در پرتو نماز بدست می آورد. یکی از اسرار نماز این است که خودبینی و تکبر را در هم می شکند و درس تواضع در برابر خداوند را می آموزد، زیرا نمازگزار در هر شبانه روز در هفده رکعت نماز واجب 34 بار پیشانی بر خاک و زمین می نهد و به سجده می افتد که سمبل نهایت تواضع است و در سجده، خودش را همچون پر کاهی در میان اقیانوس بزرگ می نگرد، بلکه نقطه ای در برابر وجود بی نهایت خدا می بیند و به این ترتیب خود را بنده کوچک و ناچیز خدا دانسته و هرگونه خودخواهی و غرور را از خود دور می سازد.

در این باره حضرت زهرا(ص) می فرماید: خداوند ایمان را وسیله پاک شدن شما از آلودگی شرک و نماز را برای دوری و پاک نمودن شما از تکبر قرار داد". نماز گزار به وسیله نماز واقعی می تواند به مقام تواضع برسد، زینت نماز همین تواضع است. پیامبر گرامی اسلام شیرینی عبادت را تواضع و فروتنی می دانند و می فرمایند: هر کس که برای خدا فروتنی نماید خدای متعال رتبه او را بلند گرداند.

افعال و اذکار نماز، بیانگر تواضع است و به وسیله اینها تواضع در نماز ایجاد می شود. دعا و گریه از خوف خدا در نماز، بیانگر تواضع بیشتر در برابر عظمت خداوند است. رکوع حالت تواضع عبد در پیشگاه مقدس مولا است و رکوع نماز بیانگر این معنا می باشد که عبد از آلودگی به کبر و منیت و خودخواهی و خودپرستی پاک است. رکوع درمان کبر و شکننده کمر شیطان و اظهار ذلت ذلیل به طور عملی در برابر خداوند است. خم شدن در رکوع نشانه فروتنی، تواضع و خضوع است.

سجده با شرایط و سجده با خضوع و خشوع، سجده با حال، سجده با حقیقت، سجده ای که همه هستی انسان آن را همراهی کند نشانگر کمال تواضع و بندگی عبد نسبت به خدای سبحان است. سجده، نهایت خضوع و تواضع و فروتنی در مقابل خداوند است. سجده تذلل و اظهار کوچکی و خاکساری در برابر خداست.

مستحبات نماز و دعاهایی که در نماز و در تعقیبات آن آمده، همه و همه تواضع انسان را بیشتر می سازد. نماز روح تواضع و کوچکی در برابر خدا را در انسان زنده و تقویت می کند و عظمت الهی را در جای جای قلب انسان برقرار می سازد و هرگونه کبر و نخوت را که زشت ترین صفت حیوانی است، از صفحه انسان می زداید. به این ترتیب نماز وسیله پرورش بزرگترین فضیلت معنوی و تکامل می گردد و آن فروتنی و کوچکی در برابر خدا است که موجب ارتقا مقام خواهد شد.

خداوند تبارک و تعالی در قرآن کریم سفارش می کند که در برابر مومنان متواضع و در برابر کافران سر سخت و نیرومند باشید. امام صادق (ع) می فرماید: خداوند به حضرت موسی بن عمران علیه السلام وحی کرد ای موسی! آیا می دانی چرا تو را کلیم الله (همسخن) خودم کردم؟ موسی علیه السلام عرض کرد: نه! خداوند به او وحی کرد: ای موسی! من بندگانم را زیرو رو کردم و بررسی کامل نمودم، در میان آنها هیچ کس را در برابر خود فروتن و متواضع تر از تو ندیدم. سپس فرمود: ای موسی! تو هر گاه نماز می گزاری، گونه خود را به عنوان تواضع، روی خاک بر زمین می نهی.

به این ترتیب می بینیم از "کلیم الله" بودن موسی، و اخذ این مدال پر افتخار، تواضع او در نماز و غیر نماز، در برابر خداوند بوده است و به طور کلی پرستش، آمیخته با تواضع است و در نهاد هر انسانی پرستش وجود دارد. اسلام، این خواسته فطرت را به شیوه صحیح و منطقی، که تواضع در برابر خداست، هدایت نموده است و هر گونه تواضع کاذب مانند تواضع در برابر بت ها و خدایان ساختگی را مردود شمرده است. به عبارت دیگر، اسلام آن تواضعی را که موجب عزت نفس و پرواز روح و شکوفایی عوامل تکامل می شود امضا کرده، نه آن تواضعی را که موجب ذلت و خود باختگی و لگدکوب شدن شخصیت انسان می شود.

در نتیجه یکی از مهمترین و برترین صفاتی که یک نمازگزار باید داشته باشد تواضع و فروتنی است فروتنی زینده هر نمازگزاری است. تواضع و فروتنی و خاکساری، سبب برتری و بلندی آدمی می باشد و برتری جویی موجب سقوط وی است. بنابراین خوب است انسان تواضع را در غیر نماز هم همراه داشته باشد و در مقابل بندگان شایسته متواضع باشد.